

گرامی باد اول ماه مه (11) اردیبهشت روز جهانی کارگر

پرتوان باد اتحاد مبارزاتی توده های ستمدیده

همبستگی برای آزادی و برابری در ایران*

در آستانه اول ماه مه، روز جهانی کارگر قرار داریم. بیش از 130 سال است که اول ماه مه به روز همبستگی بین المللی کارگران جهان و اعتراض آنان علیه نظام سرمایه داری و بیعدالتی ها و تبعیضاتی که از نتایج این سیستم می باشند، تبدیل شده است.

در ایران طبقه کارگر و میلیونها مزد بگیر و حقوق بگیر در شرایطی به پیشواز اول ماه مه می روند که 40 سال حاکمیت "جمهوری اسلامی"، نه تنها کارگران و میلیونها خانواده را به خاک سیاه نشانده است، بلکه یک جامعه ۸۰ میلیونی را در زندانی بزرگ به وسعت ایران، گرفتار سرکوب های بی امان ساخته است. حاکمیتی که سران جنایتکار، غارتگر و فاسد آن از یک سو سرمایه های افسانه ای به جیب زده اند و از سوی دیگر جامعه را دچار فقر، گرسنگی و بیکاری و آسیب های ناهنجار اجتماعی دیگر، نظیر کودکان خیابانی، زنان تن فروش، کارتن خواب و گور خواب کرده است.

130 سال پیش کارگران در سرتاسر جهان، اول ماه مه را به عنوان روزی نمادین در اعتراض به استثمار، تبعیض و نابرابری و روز مبارزه مشترک برای جهانی بهتر و عادلانه تر، برگزیدند.

هرچند نظام سرمایه داری همچنان بر جهان حاکم است، اما در پی مبارزات کارگران در بسیاری از کشورها، آنان از برخی حقوق از جمله داشتن سندیکا و حق اعتصاب و اعتراض برخوردارند. در کشور ایران اما، نه تنها اعتصاب ممنوع، تظاهرات و تجمع غیر قانونی است بلکه رهبران و فعالان جنبش کارگری مورد ضرب و شتم قرار گرفته و دستگیر، شکنجه و زندانی می شوند. کولبران کردستان که روزمره به خاطر یک لقمه نان راههای صعب العبور کوهستانی را می پیمایند و حق و

حقوقشان درحد بردگانی است که اهرام مصر را ساختند، مسلحانه مورد حمله قرار گرفته و کشتار می شوند.

از صد سال پیش به این طرف، جهان از همه سو تغییر کرده و بکلی دگرگون شده است، اما وضع طبقه ای که خود خالق ثروت و رفاه در جهان هست، همچنان تباه است. در ایران، این تباهی فقط دامنگیر کارگران نیست. اکثریت عظیم این جامعه به معنی اخس کلمه با فقر و محرومیت و گرسنگی و فلاکت دست و پنجه نرم میکند. درست در حالیکه نظام جمهوری اسلامی در طی این چهل ساله یک قشر جدید میلیاردرهای آقا زاده، آیت الله هایی با حسابهای نجومی تحویل جامعه داده است. مردم نان ندارند بخورند، در حالیکه بخش عمده بودجه کشور، توسط افراد یا نهادهای مختلف نظام، اختلاس یا صرف سرپا نگهداشتن این حکومت و دستجات تروریستی اسلامی در خاورمیانه میشود.

در شرایطی به اول ماه مه نزدیک میشویم که موج جنبش های مختلف از اعتراضات هفت تپه تا فولاد اهواز، از مبارزات فرهنگیان و مالباختگان تا دانشجویان، از مبارزات خانواده های کارگری تا حمایت و شرکت فعال زنان، همه و همه نشان از "نه بزرگ" اکثریت مردم به اوضاع آکنده از فقر، اختلاس، تباهی، اختناق، به تبعیض و نابرابری در سرتاسر ایران دارد.

در همین راستا و در آستانه روز جهانی کارگر، تشکل ها و نهادهای کارگری، فرهنگیان، دانشجویان و.. با انتشار فراخوان های گوناگونی، مردم را دعوت به تجمع اعتراضی کرده اند.

رژیم جنایتکاراسلامی حاکم بر ایران، در هراس از جنبش اعتراضی اقشار گوناگون مردم و در تداوم سیاست های سرکوبگرانه خود، تعدادی از فعالان کارگری را بازداشت کرده و به عبث می کوشد ازگسترش این اعتراضات جلوگیری کند. اما کارگران و زحمتکشان جان به لب رسیده، با شهامت و شجاعتی قابل تحسین و با وجود پرداخت هزینه های سنگین، به نبرد و مبارزه حق طلبانه خود ادامه می دهند.

اول ماه مه روز همبستگی و اتحاد ما برای طنین انداختن "نه" مردم به این اوضاع است.

"نه" به ظلم، "نه" به استبداد و استثمار، "نه" به جمهوری اسلامی!

“همبستگی برای آزادی و برابری در ایران” *

اردیبهشت ماه 1398 - ماه می 2019

*- احزاب و سازمانهای تشکیل دهنده : کومه له زحمتکشان کردستان، شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، حزب مردم بلوچستان، حزب کومه له کردستان ایران، حزب دمکرات کردستان، حزب دمکرات کردستان ایران، حزب تضامن دمکراتیک اهواز، جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، اتحاد دمکراتیک آذربایجان - بیرلیک

دعوت به راهپیمایی اول ماه مه 2019 در پاریس

اول ماه مه دیگری فرا میرسد، اول ماه مه ای که سال 1886 در آمریکا با مبارزات کارگری علیه شرایط سخت دنیای کار و درخواست تقلیل ساعات کار شروع شد و در یکصدمین سال انقلاب بورژوا-دمکراتیک فرانسه (1889) بعد از انحلال انترناسیونال اول (1876)، رهبران انترناسیول دوم تصمیم گرفتند روز اول ماه مه را “روز کارگر” اعلام کنند.

بیش از صدوسی سال از آن زمان گذشته است، طی این دوران طولانی تاحدودی خواسته های کارگران در کشورهای بزرگ صنعتی غرب، در نتیجه مبارزات کارگری در چارچوب اقتصاد سرمایه داری، تحقق یافته است.

اما با برآمد اقتصاد سرمایه داری جهانی شده، موسوم به نئولیبرالیسم، از آغاز دهه 1980، دولت های سرمایه داری دست اندازی و بازپس گیری بسیاری از دست آوردهای کارگران را در دستور روز قرار داده اند. به همین جهت بسیاری از جامعه های سرمایه داری در بحرانی بی سابقه فرو رفته و فاصلی دنیای فقر و ثروت عمیق تر و مبارزه

طبقات اوج گرفته است. بنا برشواهد و دلائلی محرز، تغییراتی اساسی در سیستم و در رژیم‌های سیاسی بورژوازی، در شکل و محتوی، در حال تکوین است. واقعیت این است که اجرای رفرم در جامعه سرمایه‌داری راه‌حلی بنیادی برای مصائب طبقه کارگر و زحمتکشان نیست. بورژوازی از رفرم نمی‌ترسد، از انقلاب توده‌ای هراسان است.

در ایران نیز بحران سرمایه‌داری در اشکال گوناگون سیاسی-انقلابی در جنبش‌های کارگری، مبارزات زنان، معلمان، بازنشستگان و مال‌باختگان سال‌هاست جریان دارد.

در چنین شرایطی کمک و حمایت بی‌دریغ ما، بدون هدف کسب قدرت سیاسی به جای طبقه کارگر و بنام فرودستان از اهمیتی اساسی برخوردار است.

ما از تمام کسانی که دل در گرو رهایی و بهروزی کارگران و زحمتکشان ایران دارند دعوت می‌کنیم با شرکت خود در راهپیمایی پاریس در روز ۱ اول ماه مه، پشتیبانی خود را از خواسته‌های کارگران و زحمتکشان اعلام کنند.

سرنگون باد نظام سرمایه‌داری جمهوری اسلامی در ایران

زنده باد آزادی-زنده باد سوسیالیسم

شورای همبستگی با جنبش کارگری-پاریس آوریل ۲۰۱۹

فراخوان به تظاهرات اول ماه مه ۲۰۱۸ در پاریس

کمیته برگزاری اول ماه مه 2018 پاریس

زنده باد اول ماه مه!

امسال در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر می رویم که بخش کثیری از کارگران ایران هنوز دستمزد های سال گذشته خود را دریافت نکرده اند!

امسال در شرایطی به ۱۱م اردیبهشت ماه نزدیک می شویم که در اثر بسته شدن کارخانه ها و کارگاه ها، هر روز خیل عظیمی از کارگران به لشکر عظیم بیکاران می پیوندند!

امسال در شرایطی اول ماه مه را گرامی می داریم که دستمزد حداقل در ایران با محاسبات مشترک خود کارفرمایان و کارگران حکومتی، نصف سبد معیشت و یک چهارم خط فقر است!

امسال در شرایطی به خیابان می آییم که کماکان حاکمیت اسلامی هیچ یک از حقوق اولیه کارگران و دیگر شهروندان؛ بویژه حق تشکیل تشکل های مستقل و پایدار طبقات گوناگون؛ را نمی پذیرد!

در هرج و مرج سیاسی و شرایط وخیم اقتصادی و اجتماعی امروز ایران که حکومت دینی همچنان به سرکوب ملیتها و اعمال فشار بر زنان و دهقانان و دگراندیشان می پردازد و به اعمال انواع تبعیض بین شهروندان ادامه می دهد، از شما دعوت می کنیم تا با حضور گسترده خود، صدای حق طلبانه و رهایی بخش کارگران ایران را هر چه رساتر به گوش مردم فرانسه برسانیم!

[اعلامیه به زبان فرانسه](#)

زمان گردهمایی: ساعت ۱۴

محل گردهمایی: شماره ۱۱ بولوار دُ لا باستیل

Metro: Quai de la Rapée, Ligne 5

زنده باد اتحاد بین المللی کارگران

سرنگون باد نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران
زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

کمیته برگزاری اول ماه مه 2018 پاریس

فراخوان مشترک جهت شرکت در
راهپیمایی اول مه 2018 در
پاریس

رفقا و دوستان مبارز!

ما سه نیروی سیاسی - اجتماعی از همه ی رفقا و دوستان مبارز در پاریس دعوت به عمل می آوریم که بطور متحد در تظاهرات و راهپیمایی روز جهانی کارگر که در تاریخ سه شنبه اول ماه مه برابر با 11 اردیبهشت در پاریس برگزار می شود، شرکت نمائیم و همبستگی خود را با طبقه کارگر جهانی و بویژه کارگران ایران که در ستم سرمایه قرار دارند، ابراز داریم.

کارگران جهان در تمامی ملل چون همیشه تحت استثمار، تبعیض و وضعیت اسفبار فقر مادی از طرف نظام سرمایه داری و دولت ها قرار دارند و در اعتراضات و طرح مطالبات غالبا با سرکوب پلیسی مواجه می شوند، بنابراین برماست که در روز جهانی کارگر و با شرکت فعالانه خود علیه تمامی مظاهر ستم و در دفاع از طبقه کارگر بسیج شویم.

آغاز تجمع برای راهپیمایی: ساعت 14

آدرس محل تجمع: بلوار باستیل بین شماره های 22 و 24 - پاریس 12

24 و Boulevard de la Bastille No. 22

زنده باد اول ماه مه، روز اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران جهان
سرنگون باد نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی در ایران
برابری اجتماعی - خود مدیریتی کارگری در نبرد تا
سرنگونی دولت - قوانین - کارفرمایان
زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

کمیته زنان ضد سنگسار پاریس
شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس
جمعی از آنارشیست ها و آنارکوسندیکالیست های پاریس
28 آوریل 2018

**فراخوان به مناسبت اول مه،
روز کارگر**

کانون کنشگران دموکرات و سوسیالیست
هانوفر (آلمان)
به مناسبت روز کارگر، اول ماه مه
2018
به زبان آلمانی

فراخوان جمعی به مناسبت روز کارگر

سال نو کارگری و اول ماه مه بر کارگران جهان خجسته باد !

یک سال کارگری را پشت سر گذاشتیم، سالی که بارزترین شاهد نبرد طبقاتی کار و سرمایه بود. با گذشت چند قرن از حیات سراسر تبعیض سرمایه‌داری جهان معاصر سایه جنگ، نابرابری، فقر، گرسنگی، گرم شدن سیاره زمین و مهاجرت میلیونی انسانها و... بر فراز سر مردم در گشت و گذار است.

در ایران وضعیت کارگران در نتیجهی بختک جمهوری اسلامی به شدت آسیب دیده است. سرکوب سیستماتیک کارگران پیشرو و سازمان‌های مدافع جنبش کارگری از بدو انقلاب به یکی از سیاستهای ثابت رژیم اسلامی تبدیل شده است. این در حالی است که کارگران ایران از تشکل مستقل و سراسری خود محروم اند و فعالان کارگری یا در زندانند و یا با قید وثیقه آزاد و منتظر بازداشت دوباره اند. سرمایه داری استثمارگر ایران از هیچ برنامه و ترفند و حيله ای برای کشیدن شیرِ جان کارگران فروگذار نکرد؛ مزدهای کارگران را ماه ها و سالها به تعویق انداخت یا پرداخت نکرد، بسیاری از حقوق و مزایای کارگری از جمله سهم حق بیمه کارگران را حذف نمود و یا پرداخت. واحدهای کار را به عناوین واهی تعطیل و هزاران کارگر را بی کار نمود، کارگران اعتصابی و نمایندگان مبارز آنها را اخراج نمود، هر حرکت اعتراضی را با حمایت دولت و نیروهای نظامی و قضائیش (که خود بزرگترین سرمایه دار است و نماینده و مدافع منافع سرمایه داران است) سرکوب نمود، کارگران را به زندان انداخت، شکنجه کرد، کشت و یا به خودکشی واداشت و یا ترور کرد. وضعیت کارگران افغانستانی مقیم ایران بعلت تبعیضات و تحقیرات و محرومیت های مضاعف بمراتب وخیمتر است.

در مقابل این همه زور و ظلم و ستم و بی عدالتی و بی حقوقی،

کارگران و سایر اقشار زحمتکشان جامعه ساکت ننشستند، در سراسر کشور و در تمامی شهرهای بزرگ و کوچک در تمام سال و هر روزه، شاهد، اعتراضات، اعتصابات و انواع ابتکارات در تداوم مبارزاتشان بودیم. اعتصابات طولانی گروه ملی فولاد اهواز، نیشکر هفت تپه، هپکو و آذرآب اراک، کارگران شرکت واحد، پتروشیمی ها، کارگران تمام شهرداری ها، مخابرات و ... مبارزات زنان، معلمان، بازنشستگان، پرستاران ودانشجویان و بویژه زندانیان سیاسی مبارز و تسلیم ناپذیر و همچنین کشاورزان، مال باخته گان، کولبران، زلزله زدگان و ... که اوج خود را در خیزش سراسری محرومان و ستمدیدگان جامعه در پیوند دادن جنبش نان و کار و آزادی در 8 دیماه 96 نشان داد، نشانه های درخشانی از این مبارزات پیگیر و حق طلبانه در همسویی، همزمانی و همبستگی با یکدیگر بود. سازماندهی کارا، برنامه ریزی های حساب شده و هوشمند، شعارهای محقانه و کوبنده، اتکاء به نیروی خود در شعارهایی نظیر: "اگر نمیتوانند کارخانه را اداره کنند ما کارگران خودمان میتوانیم مدیریت را بدست بگیریم" (کارگران نیشکر هفت تپه) شرکت خانواده ها در راهپیمایی ها و بعضاً حمایت سایر اقشار مردمی از این مبارزات، ویژگی های این دوره را نشان می دهد. نقش برجسته زنان آگاه و مبارز در این مبارزات بسیار چشمگیر است. بویژه حضور آنان در روز 8 مارس با شعار "اشتغال و دستمزد برابر حق همه زنان" و در اعتراض به نابرابری و تبعیض جنسیتی در عرصه اشتغال و معیشت در مقابل وزارت کار نشان از رشد آگاهی این جنبش است که می کوشد با تکیه بر اساسی ترین مطالبات زنان، در جهت پیوند با جنبش کارگری و کمک به متشکل ساختن زنان کارگر به پیش رود. اتحاد کارگران، عزم راسخ در مقاومت و پایداری تا به آخر، نهراسیدن از هرگونه تهدید و خطر و زندان و حتّاً مرگ، با اعلام این که: "حمله و دستگیری دیگر اثر ندارد. تا حق مان را نگیریم اعتصاب ادامه دارد" عوامل مؤثری در کسب برخی موفقیت های نسبی و موقتی کارگران و نشانگر پیشروی و تعرضی شدن اعتراضات کارگری در سال گذشته بود، هرچند هنوز بسیاری از مطالبات به حق کارگران بی پاسخ مانده و به علت عدم توازن قوا به کسب آنها نائل نشدند.

اما نبرد طبقاتی را تا محو کامل طبقات، پایانی نیست، یک سال به پایان رسید، اما سالی نویدبخش و پرتلاطم در پیش روست و همان مطالبات باقی مانده، بستر تداوم مبارزاتی تعیین کننده است. سال پیش رو بشارت دهند تداوم، گسترش و تعمیق این مبارزات از طریق وحدت عمیق تر، سازماندهی و متشکل شدن گسترده تر تا حد سراسری شدن

و یکی شدن این جویبارهای پراکنده و برآمدن سیلی خروشان در برهم زدن توازن قوا به سود کارگران است. کارگران آگاه و مبارز فولاد اهواز به درستی گفتند و بشارت دادند که: " امروز تنها راه مقابله با مظلومی که بر ما میرود فقط و فقط اتحاد بین کارگران همه صنایع در همه جای کشور است. قدرت و توان ما برای ایستادگی در برابر زورگویان و سرمایه داران زرپرست با یکپارچگی و بهم پیوستگی مان بیشتر و بیشتر خواهد شد. به امید روزی که همه ما کارگران این سرزمین همصدا و همنوا پای مطالبات خود و ایفای نقش در تعیین سرنوشت خود محکم و استوار بایستیم."

با این رهنمود نوید بخش و در این روز خجسته اول ماه مه، روز اتحاد و مبارزه طبقه کارگر جهانی، به پیشواز سال نو کارگری می رویم، و با امید به آینده ای روشن پرچم پیروزی های بزرگتر طبقه کارگر را به اهتزاز در می آوریم.

خجسته باد روز اول ماه مه!

پیروز باد مبارزات گسترده طبقه کارگر ایران و جهان!

برقرار باد تشکل سراسری و مستقل کارگران در ایران!

سرنگون باد نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران!

"شبکه کنش مشترک"

11 اردیبهشت 1397 - اول ماه مه 2018

امضاها به ترتیب الف با:

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران - پاریس

انجمن سوسیالیستها - سوئد

انجمن فرهنگی - اجتماعی اندیشه - گوتنبرگ - سوئد

جمعیت کردهای مقیم فرانسه

حمایت از جنبش مردم ایران - ماینس - آلمان

شبکه فعالین کارگری در دفاع از مطالبات کارگران ایران (کلگری) - کانادا

شورای هماهنگی علیه کشتار جمهوری اسلامی (فریاد خاوران) - سوئد

شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس - فرانسه

شورای همبستگی با مبارزات مردم ایران - لندن - انگلستان

کانون پناهندگان سیاسی ایرانی - برلین - آلمان

کانون سیاسی پناهندگان در شهر مونستر - آلمان
کانون کنشگران دموکرات و سوسیالیست - هانوفر - آلمان
کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ - سوئد
کانون همبستگی با جنبش کارگری در ایران - فرانکفورت - آلمان
کانون همبستگی با جنبش کارگری در ایران - هانوفر - آلمان
کمیته دفاع از زندانیان سیاسی ایران - برلین - آلمان
کمیته دفاع از مبارزات مردم ایران - سوئیس
کمیته دفاع از مبارزات مردم ایران - شیکاگو - آمریکا
کمیته همبستگی با مبارزات مردم ایران - فرانکفورت - آلمان
کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد
نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران - خارج از کشور
همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه